

Van:

Dorpsplatform Langbroek

p/a:

Provinciale Regietafel inzake Wet gemeentelijke taak mogelijk maken asielopvangvoorzieningen (Spreidingswet)

Tav. de Voorzitter dhr. mr. J.H. Oosters

Met afschrift aan:

Gemeenteraad Wijk bij Duurstede

College B&W gemeente Wijk bij Duurstede

Geachte heer Oosters,

Naar aanleiding van de wijze waarop het college van B&W van de gemeente Wijk bij Duurstede invulling willen geven aan de opgave die onze gemeente op zich heeft genomen inzake het realiseren van asielopvangvoorzieningen willen wij van het Dorpsplatform Langbroek uw tafel graag op de hoogte te brengen van onze beelden, zorgen en standpunten over het proces rond deze materie.

Het [Dorpsplatform Langbroek](https://dorpsplatformlangbroek.nl/bestuur-en-leden/)¹ is bedoeld om de Langbroekse stem te laten horen binnen de gemeente. In de statuten van het Dorpsplatform is dat als volgt beschreven: Het doel van het DPL is 'het behouden en versterken van de leefbaarheid van het dorp Langbroek voor de inwoners van Langbroek. Om de samenwerking met de gemeente is ook een [convenant](#)² gesloten met de gemeente Wijk bij Duurstede (hierna: Gemeente).

Het voornemen van de Gemeente rond de aanwijzing van de locaties ten behoeve van de huisvesting voor asielzoekers is aan uw tafel of uw medewerkers voorgelegd. Volgens de Gemeente worden de aangewezen locaties binnen Wijk bij Duurstede door de Provincie als kansrijk beschouwd.

Binnen ons dorp zijn door de Gemeente enkele voorbereidingsbijeenkomsten gehouden voor een select gekozen publiek waar plannen deels verteld werden door de Wethouder. Dit heeft tot de nodige onrust en vragen binnen ons dorp geleid. Daarom heeft het Dorpsplatform het op zich genomen om een bijeenkomst te organiseren voor alle inwoners van het dorp.

¹ <https://dorpsplatformlangbroek.nl/bestuur-en-leden/>

² <https://dorpsplatformlangbroek.nl/contact-gemeente/>

De belangrijkste uitkomst van deze bijeenkomst is dat het overgrote deel van de 220 aanwezige inwoners (de dorpskern kent 1800 inwoners) het standpunt wil in nemen dat men plannen wil die rechtdoen aan de [Hoepels van Langbroek](#)

Er heersen sterk de nodige zorgen over de inhumane invulling van de plannen, de ruimte die wordt geboden aan inwoners om echt gehoord te worden bij de invulling van de plannen, de veiligheid en leefbaarheid, de druk op de bestaande voorzieningen en de wijze waarop de opgave wordt verdeeld binnen de gemeente Wijk bij Duurstede.

Naar aanleiding van deze bijeenkomst willen we duidelijk maken dat Langbroekers voor een evenredig aantal statushouders verdeeld over meerdere locaties in het dorp is.

Onze inwoners willen graag een bijdrage leveren aan de oplossing van het probleem. Er zijn alleen veel zorgen:

1. 60 asielzoekers op 1 plek voor een periode van 10 jaar: dus effectief veel meer dan 60 personen;
2. Communicatie vanuit gemeente naar bewoners;
3. Verdeling van de opgave over de gemeente heen is erg uit balans;
4. Bouwplannen betreffen stukken grond waar volgens het beleid van de Provincie niet gebouwd mag worden en waar ook beperkingen liggen om te kunnen bouwen;
5. De druk op de bestaande voorzieningen in het dorp zoals scholen, huisarts en winkeltje zullen te hoog worden door de uitbreidingsplannen.

Het tweede punt over zorgen van de invulling van de plannen komt voornamelijk door het gebrek aan goede communicatie en interactie met de gemeente en de bewoners. De gemeente pakt de communicatie onhandig aan ofwel gebruikt men de communicatie om inwoners maar gedeeltelijk te betrekken.

Zo werden in het kader van dit voornemen de direct betrokken van de plannen (lees de mensen die wonen aan het perceel waarop de plannen moeten worden gerealiseerd) uitgenodigd voor bijeenkomsten terwijl dit soort plannen directe gevolgen hebben voor alle inwoners uit het dorp. Immers indien een kern van 1800 inwoners te maken krijgt met een dergelijke opgave van uitbreiding en realisatie van 60 asielopvangplekken heeft dat een grote impact op alles binnen het dorp. De druk op de bestaande, beperkte, voorzieningen zal ontzettend toenemen en dit heeft directe gevolgen voor alle inwoners. Dit lijkt geheel niet te worden beoordeeld in de gemeentelijke plannen.

Het derde bezwaar betreft de verdeling van de opgave binnen de gemeente. De Spreidingswet legt een opgave neer van 152 plekken voor de gemeente Wijk bij Duurstede waarvan 13 AMA's. De gemeente bestaat uit een stadje met een centrumstadje en meerdere dorpskernen. Wijk bij Duurstede, Cothen, Langbroek en landelijke gebied.

De Gemeente is voornemens de opgave als volgt te verdelen over de gemeente.

Wijk bij Duurstede 79, Cothen 13, Langbroek 60 (mogelijk 64), Landelijk gebied 0

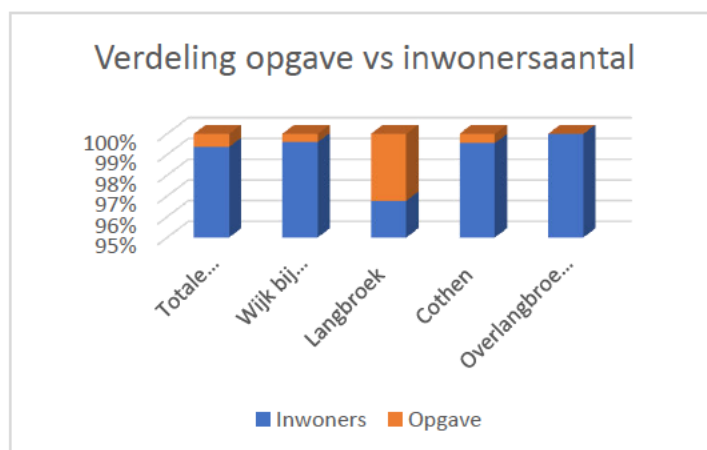
Nu is het uitgangspunt van de Spreidingwet een evenredige verdeling van de opgave rond opvangplekken voor asielzoekers te realiseren. De wijze waarop de Gemeente invulling wil geven aan deze opgave is verre van een evenredige spreiding over de gemeente.

Voor het beeld:

Wijk bij Duurstede is in inwonertal 10 keer zo groot als Langbroek. Cothen heeft 1/3 meer inwoners dan Langbroek. Toch volgt uit de plannen dat de opgave voor Langbroek 5 keer zo groot is dan de opgave voor Cothen en vergelijkbaar met de opgave van Wijk bij Duurstede.

Dit legt een geheel ander druk op een dorp als Langbroek vanuit de gevolgen van de Spreidingwet dan ervaren zal worden in Cothen en Wijk bij Duurstede. De onderstaande tabel illustreert dat:

Kern	Inwoners	Opgave	percentage	Aantal inwoners/per opvangplek	Evenredige verdeling op basis inwoners
Totale gemeente ³	23.945	152	100%	164	152
Wijk bij Duurstede	19.530	79	52%	247	124
Langbroek	1.800	60	40%	30	12
Cothen	2.885	13	8%	222	18
Overlangbroek etc	730	0	0%	0	5



In het kort ligt de opgave vanuit de Spreidingswet voor de Gemeente bij Langbroek. Langbroek is een dorp met zeer weinig voorzieningen. Dit in tegenstelling tot Wijk bij Duurstede die een geheel voorzieningenpakket heeft. De druk die komt te staan door de

³ [Gemeente Wijk bij Duurstede in cijfers en grafieken \(bijgewerkt 2024!\) | AlleCijfers.nl](#)

opgave is dus onevenredig verdeeld. Dit wordt door de inwoners als zeer onrechtvaardig beschouwd en is niet te verenigen met het gedachtegoed achter de Spreidingswet om druk van asielopvang gelijkter te verdelen, noch doet het recht aan de hoepels.

Het vierde punt vanuit de bewoners betreft het volgende:

Om de plekken voor asielopvang te realiseren moet er worden gebouwd in gebieden buiten de rode contour. Dit is echter in dit geval niet een gebied buiten de dorpskern, maar er middenin. Er zijn voornemens voor meer bouwplannen in het dorp buiten de rode contour. Het gebied bij de Volkstuinen en het gebied bij de Boomgaard II.

Nu heeft de Provincie volgens onze informatie een terughoudend beleid op het mogelijk maken van woningbouw buiten de rode contour. Voor Langbroek zou een opgave mogen worden gerealiseerd van in totaal 50 woningen. De gemeente kiest er voor het gehele toegestane uitbreidinggetal van de provincie te realiseren binnen het gebied van de Volkstuinen. Dit plan is nog in ontwikkeling volgens onze laatste informatie. Het gebied van de Volkstuinen is gemeentelijke eigendom.

Met het argument van de opgave vanuit de Spreidingswet wil de gemeente nu naar blijkt 24 extra woningen realiseren bij Boomgaard II. Hierbij wordt aangevoerd dat er ook een behoefte is voor huisvesting van jongeren en spoedzoekers.

Omdat het toegestane aantal van 50 woning reeds op de gemeentelijke grond in de Volkstuinen moet worden gerealiseerd zijn de plannen rondom de Boomgaard II dus niet lijn met het beleid van de Provincie in deze materie.

De wethouder gebruikt het argument dat met de Spreidingswet als reden ook meer nodige woningbouw voor de lokale bevolking kan worden gerealiseerd. Zo moeten naast de woonruimte voor asielopvang ook 8 woningen voor jongeren en 8 voor spoedzoekers worden gerealiseerd. Dit is echter niet noodzakelijk vanuit de Spreidingswet dus is niet navolgbaar hoe een beroep op de Spreidingswet een afwijking van het provinciale beleid rond bebouwing buiten de rode contour kan omzeilen.

Het door de Provincie aantal toegestane woningen zou genoeg ruimte bieden voor de behoefte. Omdat de gemeente erg onduidelijk blijft over plannen op de grond die zij bezit, noodzaak voor de gemeente om geld te verdienen aan woningbouw etc. leidt dit tot veel vragen onrust en wantrouwen richting de gemeente over intenties. Kan het zo zijn dat de gemeente hier meer een financieel belang probeert na te streven dan te voldoen aan de opgave vanuit Spreidingswet? Door de verschillende benaderingswijze in communiceren en de niet complete informatie die verstrekt wordt vanuit de gemeente worden wantrouwengevoelens bij inwoners gevoed.

Een tweede punt rond bebouwing van Boomgaard II is dat die bouwplan met spoed moet worden uitgevoerd. De Spreidingswet gaat uit van plekken die op 1 juli 2025 gerealiseerd dienen te zijn of op een datum die het Besluit op de Spreidingwet aangeeft.

Het gebied van Boomgaard II is een stuk buitengebied met weiland middenin het dorp. Om dit te kunnen gaan bebouwen zijn vele jaren planning nodig en de woonvisie van de gemeente voorziet bebouwing in 2029. Dit tempo past echter niet bij de uitgangspunten van de Spreidingswet.

Voor de inwoners is duidelijk dat bebouwen van Boomgaard II ooit zal geschieden maar dat gezien de cultuurhistorische, monumentale en ecologische waarden van het gebied de nodige zorgvuldigheid moet worden betracht. Ook is het vermoeden aanwezig dat delen van de te bebouwen grond vervuild zijn. Goede voorbereiding is dus noodzakelijk en de angst is dat met het beroep op de opgaven rond de Spreidingswet oneigenlijke druk wordt gezet op de voorbereiding van de bouwplannen en zodoende onnodige schade ontstaat aan erfgoed, natuur en gezondheid van bewoners.

Onze oproep aan de Regietafel is dan ook om deze zorgen, bezwaren en standpunten mee te nemen in de besluitvorming. Indien deze brief om één of andere wijze niet goed geadresseerd is verzoeken we deze door te zenden naar de juiste dossierhouders binnen de Provincie om deze te kunnen behandelen.

Als afsluiter willen we herhalen dat het sentiment van dorp Langbroek oplossingsgericht is, maar men de plannen inhumaan vindt aangaande de hoeveelheid en de voorhanden zijnde voorzieningen. We zijn echter wel voorstander van een evenredige verdeling van statushouders (12) verdeeld binnen het dorp, die zo geholpen kan worden aan een toekomst.

Graag ontvangen wij ook een reactie op deze brief van u.

Met vriendelijke groet,



Bijlage:

Visie op een Asiel-hoepel

Kenmerkende begrippen voor een Asiel-hoepel kunnen zijn:

Wat is de context waarbinnen aan een visie gewerkt wordt:

- De meningen over het wel/ niet openstaan voor asielzoekers in Langbroek liggen ver uit elkaar;
- De Langbroekse grondhouding is er een van 'met elkaar voor elkaar';
- Zorgen zijn er Langbroek breed over prioritering: het aanbod woningen, werk, voorzieningen voor Langbroekers is al (veel) te lang, te gering;
- Zorgen zijn er ook over het aantal woningen, voorzieningen, werkmogelijkheden en verbindingen voor asielzoekers in het algemeen, en grotere groepen asielzoekers in het bijzonder;
- Verveling bij huis, op straat en in omliggende buurten worden gevreesd;
- Zichtbare locatiebeveiliging (een 'gevangenis') binnen het dorp wordt als volstrekt onwenselijk ervaren;
- Het voor korte tijd op 1 locatie (steeds her)plaatsen van grotere groepen asielzoekers (> 15) met weinig kans op nodige, echte integratie wordt breed als niet humaan beschouwd.

Begrippen waarop beleid overwogen zou kunnen worden uitgaande van de door de gemeente gestelde randvoorwaarde van evenredige verdeling van 150 asielzoekers over Wijk, Cothen en Langbroek:

- Echte Integratie: taal, werk, verenigingsleven, aanpassing aan/ respect voor Langbroekse cultuur;
- Klein groepje: biedt kans op echte integratie;
- Jong groepje: biedt kans op echte integratie;
- Vast groepje: biedt kans op echte integratie;
- Gespreide opvang: biedt kans op echte integratie.

voorjaar 2024

Bron Hoepels op Langbroek

Zie [Hoepels van Langbroek](#)